

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

14 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:

Președinte

Nicolaev Ghenadie

Judecători

Toma Nadejda

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin

Moraru Petru

juducând, fără citarea părților la proces, recursurile ordinare declarate de avocatul Pavlenco Tatiana în numele părții vătămate Jalbă Victor și de avocatul Golban Serghei în numele inculpatului Urechi Ion Nicolae, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Chișinău (sediul Ciocana) din 12 ianuarie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2017, în cauza penală în privința lui

Urechi Ion Nicolae, născut la XXXXX, originar din XXXXX, domiciliat temporar în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 01.12.2014 – 12.01.2017;*
2. *Instanța de apel: 08.02.2017 – 22.03.2017;*
3. *Instanța de recurs: 25.05.2017 – 14.11.2017.*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 12 ianuarie 2017, Urechi Ion Nicolae a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin.(1) Cod penal la 5 (cinci) ani închisoare.

În conformitate cu art. 90 alin. (1) Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 3 (trei) ani.

Acțiunea civilă înaintată de partea civilă Jalbă Victor a fost admisă parțial, dispunându-se încasarea de la Urechi Ion Nicolae în beneficiul lui Jalbă Victor, suma de 8338,33 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune, suma de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune, compensarea cheltuielilor de judecată în suma de 5000 lei cu titlu de asistență juridică, în total suma de 23 338 (douăzeci și trei mii trei sute treizeci și opt) lei 33 bani.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a constatat că, la data de 06 septembrie 2014, aproximativ la ora 21:00, Urechi Ion, aflându-se pe teritoriul bazei de odihnă „Exotic” din Parcul Nistrean a or. Vadul lui Vodă, mun. Chișinău, în urma unui

conflict cu Jalbă Victor Ion, i-a aplicat o lovitură transversală, cu piciorul în zona coapsei drepte, cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.2573/D din 13.10.2014, vătămare corporală gravă.

Acțiunile inculpatului Urechi Ion Nicolae au fost încadrate în baza art. 151 alin. (1) Cod penal – *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață.*

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către avocatul Pavlenco Tatiana în numele părții vătămate Jalbă Victor și de avocatul Golban Serghei în numele inculpatului Urechi Ion Nicolae.

3.1. Avocatul Pavlenco Tatiana în numele părții vătămate Jalbă Victor, a solicitat casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri noi, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care să-i fie aplicată lui Urechi Ion Nicolae pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 5 ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, și admiterea integrală a acțiunii civile, cu încasarea prejudiciului moral în mărime de 200 000 lei în beneficiul părții vătămate.

În motivarea apelului declarat a invocat următoarele:

- a considerat contradictorie soluția instanței de judecată referitor la faptul că inculpatul nu prezintă pericol social pentru societate, deși a comis o infracțiune gravă, menționând în acest sens că fapta social periculoasă comisă de către inculpat este una violentă, având consecințe grave pentru sănătatea persoanei, care a urmat un tratament de lungă durată, cu intensitate sporită a suferințelor fizice și psihice și care pe viitor necesită intervenție chirurgicală;

- a relatat că, instanța de judecată, referindu-se la articolele ce reglementează mecanismul determinării prejudiciului moral, formal a ajuns la concluzia că prejudiciul moral în mărime de 10 000 lei îi va compensa satisfacțiile morale părții vătămate, menționând în acest sens că, partea vătămată, anterior muncea peste hotarele țării și sănătatea îi permitea de a ridica greutatea, însă la moment fractura piciorului nu-i permite de a activa în acest domeniu fiind necesar de a-și căuta alt serviciu pentru a-și întreține familia;

- instanța de judecată nu s-a expus nici asupra faptului că, cuantumul compensației acordate depinde de durata menținerii consecințelor vătămării, or potrivit materialelor cauzei penale, partea vătămată a fost internată în spital la 06.09.2014 și externată la 24.09.2014, ulterior s-a deplasat cu cârje și aproximativ doi ani a continuat reabilitarea la locul de trai. Astfel, vătămarea cauzată prin infracțiune va fi resimțită de către partea vătămată pe parcursul întregii vieți, fiind calificată ca una gravă, periculoasă pentru sănătatea persoanei.

3.2. Avocatul Golban Serghei în numele inculpatului Urechi Ion Nicolae a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care Urechi Ion Nicolae să fie achitat.

În motivarea apelului a invocat următoarele:

– instanța de fond s-a bazat pe declarațiile părții vătămate Jalbă Victor, probă care nu coroborează cu nici una din probele administrate și cercetate, și pe declarațiile martorului acuzării, Stratan Dumitru, care nu a văzut în ce circumstanțe a fost fracturat piciorul prietenului său, Jalbă Victor, doar cunoaște din spusele acestuia;

– instanța de fond nu a atras atenția cuvenită declarațiilor părții vătămate și a ignorat concluzia din raportul de expertiză medico – legală, or, potrivit acestei concluzii, lovitura cu piciorul obligatoriu trebuia să fie aplicată din exterior în interior, adică în cazul fracturării femurului piciorului drept lovitura trebuia să fie aplicată din partea dreaptă a coapsei spre interior (spre stângă), dar nu din spate prin săritură, așa cum menționează partea vătămată. În acest caz, persoana care a aplicat lovitura se află în partea dreaptă a părții vătămate, Jalbă Victor, iar potrivit declarațiilor acestuia Urechi Ion se afla în spatele lui;

– în opinia apărării declarațiile expertului Buga Marin nu pot servi ca probă, deoarece nu dovedește vinovăția inculpatului, doar descriu modalitățile cauzării fracturii, și anume: fractura respectivă la partea vătămată putea avea loc atât în rezultatul răsucirii sau lovirii, cât și în rezultatul leziunii traumatice membrului inferior afectat. Acțiunea traumatică asupra osului respectiv, soldată cu fracturarea acestuia poate fi produsă atât în poziție statică, cât și în poziție dinamică, în poziție orizontală sau verticală. La lovitura cu piciorul în regiunea coapsei este posibilă fracturarea 1/3 femurului. Astfel, expertul doar a descris diversele posibilități de cauzare a fracturii date;

– a invocat că, partea apărării a prezentat instanței un ansamblu de probe care coroborează între ele și cu certitudine dovedesc nevinovăția inculpatului Urechi Ion de comiterea infracțiunii imputate, indicând că, prin declarațiile martorilor Urechi Ștefan, Urechi Valentin, Urechi Ion Ion s-a demonstrat că inculpatul Urechi Ion Nicolae nu a luat parte la conflict. Jalbă Victor i-a aplicat lui Urechi Valentin o lovitură în cap cu o bucată de metal după ce a fugit de la fața locului. Iar în acel moment Urechi Ion Nicolae l-a luat pe Urechi Valentin într-o parte la câțiva metri de la locul conflictului și-i acorda ajutor, deoarece de la lovitura primită i-a fost cauzată o rană la cap și sângera puternic. Tot prin declarațiile acestor martori, precum și prin declarațiile martorului acuzării Griza A., apreciate critic de instanță s-a dovedit că inculpatul Urechi Ion Nicolae nu s-a îndepărtat de la fața locului, era în vizorul tuturor pe tot parcursul conflictului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2017 au fost respinse apelurile declarate, cu menținerea hotărârii atacate.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat, că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Urechi Ion Nicolae de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin.(1) Cod penal.

Deși inculpatul nu a recunoscut vina sa în săvârșirea infracțiunii imputate, instanța de apel a indicat, că vinovăția acestuia este dovedită pe deplin prin cumulul de probe administrate de către organul de urmărire penală, examinate de instanța de fond și verificate de instanța de apel, astfel, reținând că, în acțiunile inculpatului sunt întrunite elementele infracțiunii imputate.

5.1. Instanța de apel a considerat nefondate motivele invocate de avocatul Golban Serghei și în acest sens a indicat că, declarațiile părții vătămate Jalbă Victor și a martorului Stratan Dumitru vin în consonanță cu probele administrate în cauză, iar

declarațiile martorilor Urechi Ștefan, Urechi Valentin, Urechi Ion Ion sunt contradictorii cu întreaga sistemă de probe, astfel, concluzionând că corect au fost apreciate critic de instanța de fond.

În consecință, instanța de apel a ajuns la concluzia că versiunea invocată de inculpat și apărătorul său nu are suport probatoriu, dar are menirea de a eluda răspunderea penală. Or, în esență, în apelul declarat de apărătorul inculpatului se pretinde o apreciere eronată a probelor, ceea ce nu a fost constatat de instanța de apel, fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

Subsidiar instanța de apel a indicat că față de lucrul judecat de primă instanță, se constată motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele art. 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

5.2. Cu referire la pedeapsa penală aplicată inculpatului Urechi Ion Nicolae, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin.(1) Cod penal, instanța de apel, verificând legalitatea individualizării pedepsei penale în privința ultimului a constatat că, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care potrivit art. 16 alin.(4) Cod penal se califică ca infracțiune gravă, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care nu a recunoscut vina, nu este încadrat oficial în câmpul muncii, nu are antecedente penale stinse, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, circumstanțe ce atenuază sau agravează răspunderea penală nu au fost reținute, de condițiile de viață ale familiei acestuia, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului Urechi Ion Nicolae va fi pe deplin atins, doar prin menținerea pedepsei sub formă de închisoare, cu suspendarea executării acesteia în baza art. 90 Cod penal în limitele stabilite de prima instanță, or, aplicarea unei altei pedepse, nu va fi nici rațională și nici proporțională acțiunilor comise de către acesta.

La fel, instanța de apel a considerat corectă și soluția primei instanțe în ce privește admiterea parțială a acțiunii civile, și anume încasarea prejudiciul moral în mărime de 10 000 lei, și nu suma de 200 000 lei solicitată de partea vătămată, relatând că prima instanță la aprecierea cuantumului prejudiciului moral a luat în considerare, caracterul și gravitatea suferințelor fizice cauzate persoanei vătămate, gradul vinovăției autorului prejudiciului, personalitatea inculpatului cât și comportamentul pre și postinfracțional al părții vătămate.

6. Decizia instanței de apel pronunțată integral la data de 12 aprilie 2017, este atacată cu recursuri ordinare, la data de 05 mai 2017 de către avocatul Pavlenco Tatiana în numele părții vătămate Jalbă Victor și de avocatul Golban Serghei în numele inculpatului Urechi Ion Nicolae, la data de 12 mai 2017.

6.1. Avocatul Pavlenco Tatiana în numele părții vătămate Jalbă Victor, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin. (1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, solicită

casarea hotărârilor judecătorești, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Urechi Ion Nicolae să-i fie aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 5 ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis și admiterea integrală a acțiunii civile, cu încasarea prejudiciului moral în mărime de 200 000 lei în beneficiul părții vătămate, indicând aceleași motive care au fost expuse în cererea de apel.

6.2. Avocatul Golban Serghei în numele inculpatului Urechi Ion Nicolae, invocând temeiul prevăzut de art. 427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Urechi Ion Nicolae să fie achitat, deoarece în acțiunile acestuia nu sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, indicând aceleași motive ca și în cererea de apel.

Suplimentar, partea apărării menționează faptul că, a fost solicitată audierea martorului Urechi Ilie, însă s-a renunțat la această probă, deoarece martorul se află peste hotarele țării și din acest motiv instanța nu a luat în considerație declarațiile martorului Urechi Ștefan, considerând-o ca o probă care nu poate fi verificată.

Totodată, s-a solicitat anexarea în calitate de probă poza martorului Urechi Valentin și documentele medicale care atestă că în timpul conflictului i-a fost cauzată o rană la cap și după cum relatează acesta, Urechi Ion în tot acest timp îi acorda ajutor, aflându-se tot timpul lângă el, iar instanța a respins această cerere.

7. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor ordinare declarate, solicitând inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul lărgit consideră că acestea urmează a fi admise, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să-l admită, să dispună rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Alin. (4) și (5) al aceleiași norme, prevede că în vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor, pronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de drept, asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel, sunt: dacă fapta reținută ori imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, dacă probele au fost apreciate corect de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, administrativ ori civil au fost corect aplicate. În cazul în care s-ar constata încălcări ale prevederilor

legale referitor la ele, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată cu rejudecarea cauzei.

Decizia instanței de apel, conform art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței, fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date. Potrivit cerințelor aceluiași articol, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări a fost comisă, dacă probele corecte au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

În acest sens sunt relevante și prevederile punctului 22.2 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12 decembrie 2005 „ Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”, cu modificările ulterioare, care stipulează că: „ ...în decizie se expune concluzia generală a instanței pe marginea apelului și temeiurile de fapt și de drept, motivele adoptării soluției respective. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor indicate în apel. Nerespectarea acestor cerințe echivalează cu nerezolvarea fondului apelului”.

Totodată, instanța de recurs menționează, că potrivit art. 93 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei, și în calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: 1) declarațiile bănuitului, învinuitului, inculpatului, ale părții vătămate, părții civile, părții civilmente responsabile, martorului; 2) raportul de expertiză, etc.

Conform art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective, iar în conformitate cu art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Analizând decizia atacată și materialele cauzei, Colegiul lărgit constată că, contrar prevederilor indicate mai sus, instanța de apel a menținut hotărârea primei instanțe privind vinovăția inculpatului Urechi Ion Nicolae de săvârșirea infracțiunii imputate, examinând superficial cauza, deoarece nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de avocatul Golban Serghei în numele inculpatului, fără a se expune asupra lor în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, fiind interpretate în defavoarea inculpatului.

Colegiul lărgit notifică prevederile art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, potrivit cărora concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi

întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuितului, învinuitului, inculpatului.

În acest sens, Colegiul lărgit menționează că, prin raportul de expertiză medico-legală nr.904/D din 04.05.2016, s-a constatat că, producerea fracturii osului femural drept în rezultatul lovirii directe cu piciorul peste fața posterioară a coapsei, în statică sau dinamică, se exclude. În astfel de situații, potrivit raportului de expertiză, articulațiile genunchiului drept se flectează spre anterior și ca consecință are loc neutralizarea puterii lovirilor aplicate la acest nivel. În conformitate cu aspectul morfologic al fracturii constatate, producerea acesteia în rezultatul aplicării unei lovituri transversale cu piciorul din exterior spre interior, în timp ce panta piciorului drept să fie fixată pe o suprafață de suport (solului), nu poate fi exclusă (f.d. 168-170, vol. I). Astfel, instanța de recurs atestă, că instanțele de fond, constatând vinovăția inculpatului, nu au exclus dubii în probarea învinuirii, lăsând fără careva răspuns argumentele apărării cu referire la concluziile sus- indicate ale expertizei.

Mai mult ca atât, instanța de recurs atrage atenția, că partea vătămată Jalbă Victor pe parcursul urmăririi penale și în ședințele de judecată a declarat, că a fost lovit de către Ureche Ion din spate în regiunea de sus a piciorului drept în timpul când fugea, totodată nici unul dintre martorii acuzării nu a văzut momentul aplicării loviturii și de către cine a fost aplicată aceasta, depunând declarații doar din spusele părții vătămate.

Prin urmare, nu este clară concluzia instanței de apel: „ ... potrivit declarațiilor martorului, Stratan Dumitru, declarații care sunt în corespundere cu circumstanțele și materialele cauzei penale, se confirmă că, imediat după bătaie a aflat de la Jalbă Victor că anume inculpatul, Urechi Ion, l-a lovit și i-a fracturat piciorul”, or, potrivit procesului-verbal de audiere a martorului din 17.10.2014 declară că: „ ... când deja eram lângă automobil în automobil era Victor cu piciorul frânt, dar anume cine i-a aplicat lui lovituri și i-a frânt piciorul eu nu am observat ” (f. d. 21, vol. I), iar conform declarațiilor date în ședința de judecată în prima instanță din 23.04.2015: „Din spusele lui Jalbă am auzit că a fost lovit de Ureche Ion, și acestuia i s-a fracturat piciorul. Aceste lucruri le-am aflat a doua zi când Jalbă era la spital” (f.d.93 verso).

De asemenea, se subliniază și procesul – verbal de audiere a martorului Griza Andrei Ion din 17.10.2014, în care se indică: „ ...nu am observat când el și-a fracturat piciorul și despre faptul că pe cineva l-a luat ambulanța eu nu am observat și am aflat deja când au venit colaboratorii de poliție” (f.d.24, vol. I), iar în ședința de judecată a instanței de fond a declarat că: „ ...cunosc de la Ureche Ilie că Jalbă a fost cu piciorul fracturat, mi-a spus acest lucru a doua zi.... Ureche nu mi-a spus cine i l-a fracturat” (f. d. 91, vol. I).

Colegiul lărgit consideră necesar de a menționa, că unul din principiile fundamentale ale dreptului penal, prezumpția de nevinovăție, garantează dreptul unei persoane căreia i se reproșează săvârșirea unei fapte penale de a fi considerată nevinovată până la condamnarea sa printr-o hotărâre judecătorească definitivă, drept căruia CtEDO a consacrat o atenție deosebită în jurisprudența sa.

Astfel, în acest sens Curtea a statuat, că Convenția are a fi interpretată în așa fel încât să garanteze drepturi concrete și efective, nu teoretice și iluzorii, principiu ce se

aplică și în privința dreptului la prezumția de nevinovăție. Articolul 6 parag. 1 impune, printre altele, ca, în îndeplinirea funcțiilor lor, membrii unui tribunal să nu pornească de la ideea preconcepută că cel trimis în judecată a comis actul incriminat; sarcina probei revine acuzării, iar *de situația îndoielnică beneficiază cel acuzat (in dubio pro reo)*. În plus, „acuzarea” este cea care trebuie să-i indice persoanei acuzate faptele ce i se impută, pentru ca, astfel, aceasta să fie în măsură să-și pregătească apărarea în consecință; ea trebuie să ofere suficiente probe care să fundamenteze o eventuală declarație de culpabilitate.

Însă din expunerile instanței de apel, Colegiul lărgit denotă faptul că, instanța a pornit de la ideea preconcepută că cel trimis în judecată a comis actul incriminat, fără a examina cumulul de probe administrat în speța dată în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală.

În acest sens Colegiul penal menționează, că instanța de apel a pus la baza deciziei probe, care n-au fost verificate în ședința de judecată, deoarece sunt contradicții evidente în declarațiile martorilor și probele prezentate de acuzatorul de stat în sprijinul învinuirii.

Din considerentele menționate, Colegiul lărgit conchide că soluția adoptată de către instanța de apel este contrară prevederilor legale, astfel, instanța de apel, judecând cauza dată, a comis eroarea de drept prevăzută în art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, la care se face referire în recurs, eroare ce nu poate fi corectată de către instanța de recurs, deci există temeiul de casare a soluției adoptate de către instanța de apel.

Reieșind din aceste circumstanțe, Colegiul lărgit consideră necesar a casa total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2017, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în strictă conformitate cu prevederile legale.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care stabilește procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe în modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legale asupra motivelor indicate în apelul declarat de avocatul inculpatului, să cerceteze, să verifice și să aprecieze profund probele administrate pe parcursul procesului penal în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, de practica relevantă a CtEDO, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată.

9. În conformitate cu art. 434, art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit,

DECIDE:

Se admit recursurile ordinare declarate de avocatul Pavlenco Tatiana în numele părții vătămate Jalbă Victor și de avocatul Golban Serghei în numele inculpatului Urechi Ion Nicolae, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din

22 martie 2017, în cauza penală în privința lui **Urechi Ion Nicolae** și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Pronunțată integral la data de **14 decembrie 2017**.

Președinte

Nicolaev Ghenadie

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Timofti Vladimir

Judecător

Alerguș Constantin

Judecător

Moraru Petru